

Vilniaus universitetas
Medicinos fakultetas

STUDENTŲ MOKSLINĖS VEIKLOS TINKLO LXXVIII KONFERENCIJA

Vilnius, 2026 m. gegužės 8 d.

PRANEŠIMŲ TEZĖS

Leidinį sudarė VU MF
mokslo specialistė Urtė ŽAKARYTĖ

VILNIAUS
UNIVERSITETO
LEIDYKLA

2026

Mokslo komitetas:

dr. Mindaugas Kvietkauskas
doc. dr. Diana Bužinskienė
prof. dr. Lina Malinauskienė
prof. dr. (HP) Saulius Vosylis
prof. habil. dr. (HP) Gintautas Brimas
dr. Laura Lukavičiūtė-Navickienė
asist. dr. Agnė Abraitienė
gyd. rez. Domas Grigoravičius
doc. dr. Indrė Trečiokienė
prof. dr. Vaiva Hendrixson
dokt. Ignas Karnas
doc. dr. Ieva Stundienė
prof. dr. Eglė Preikšaitienė
lekt. gyd. Andrius Apšega
jaun. asist. dr. Andrius Žučenka
jaun. asist. Ieva Kubiliūtė
prof. dr. Pranas Šerpytis

lekt. Artūras Mackevičius
asist. dr. Žymantas Jagelavičius
doc. dr. Agnė Kirklauskienė
dr. Audra Brazauskaitė
asist. dr. Diana Sukackienė
asist. dr. Žilvinas Chomanskis
prof. dr. Kristina Ryliškienė
asist. dr. Rokas Borusevičius
doc. dr. Saulius Galgauskas
doc. dr. Birutė Brasiūnienė
gyd. rez. Kristina Lialytė
gyd. rez. Viktorija Mickevičiūtė
asist. dr. Dalia Krivaitienė
doc. dr. Jaunius Kurtinaitis
prof. dr. Eugenijus Lesinskas
doc. dr. Goda Vaitkevičienė
prof. dr. Alvydas Navickas

prof. dr. (HP) Edvardas Danila
prof. dr. Nomeda Rima Valevičienė
asist. dr. Tomas Aukštikalnis
lekt. Mykolas Udrys
doc. dr. Danutė Povilėnaitė
prof. dr. Robertas Stasys Samalavičius
dr. Agnė Jakavonytė-Akstinienė
vyr. lekt. dr. Andrius Bleizgys
gyd. rez. Dominykas Budrys
doc. dr. Jurgita Stasiūnienė
dokt. gyd. rez. Ugnė Mickevičiūtė
prof. dr. Gilvydas Verkauskas
prof. dr. Sigita Lesinskienė
asist. dr. Jelena Stanislavovienė
prof. dr. (HP) Janina Tutkuvienė

Organizacinis komitetas:

Austėja Zubauskaitė
Giedrė Zdanavičiūtė
Arshia Tabassum Abdul Rahman
Ieva Jankūnaitė
Gabija Balčiūnaitė
Gabrielė Gudelytė
Marija Šarnauskaitė
Antanas Simonas Garuolis
Gabrielė Jurytė
Kornelija Klinkaitė
Nursat Gazizov
Sofija Šestak
Mindaugas Smetaninas
Deimantė Šerniūtė
Eva Kriaučiūnaitė
Edas Leščinskis
Agata Bruzgul
Erika Vaitkutė
Ugnė Mickutė

Gabija Mūraitė
Augustė Melaikaitė
Artemij Morozov
Raminta Kastecakaitė
Gustė Šuliauskaitė
Karolina Karneckaitė
Eglė Žulpaitė
Sylvia Rogoža
Gabrielė Jonauskaitė
Agnė Vasiulytė
Rūta Uksaitė
Roman Blinov
Marija Sarafinaitė
Eglė Valčiukaitė
Paulė Kergytė
Milda Černytė
Julija Grigaitytė
Dovydas Stankevičius
Greta Ramonaitė

Silvija Černiauskaitė
Danial Heidar
Edgaras Zaboras
Gediminas Gumbis
Joana Leščevskaja
Gabija Marčiulaitytė
Achila Kasandra Lunkė
Meda Petrylaitė
Ernestas Gulbickis
Radvilė Kadytė
Julija Šnipaitytė
Smiltė Vaišvilaitė
Evelina Dakševičiūtė
Alicija Šavareikaitė
Elinga Inčirauskaitė
Milda Eleonora Griciūtė
Robertas Basijokas
Elvin Francišek Bogdzevič

ISSN 2783-7831 (skaitmeninis PDF)

© Tezių autoriai, 2026

© Vilniaus universitetas, 2026

NEPILNAMEČIŲ LYTIES DISFORIJOS SAMPRATA TARP LIETUVOS GYDYTOJŲ VAIKŲ IR PAAUGLIŲ PSICHIATRŲ

Autorius. Matas KLIMAS, VI kursas.

Vadovė. Lekt. Kamilė POČIŪTĖ, VU MF Klinikinės medicinos institutas, Psichiatrijos klinika.

Tikslas. Įvertinti nepilnamečių lyties disforijos sampratą ir su tuo susijusius praktinius pagalbos teikimo ypatumus tarp Lietuvos gydytojų vaikų ir paauglių psichiatrų ir gydytojų rezidentų.

Metodai. 2026 m. kovo mėnesį atlikta anoniminė internetinė apklausa naudojant „Google Forms“ įrankį. Klausimyną sudarė uždaro ir atviro tipo klausimai, vertinantys respondentų profesinę patirtį, darbo pobūdį, požiūrį į lyties tapatumo klausimus, žinių lygį bei mokymų poreikį. Respondentai apie tyrimą informuoti instituciniais kontaktais ir dalijantis apklausos nuoroda socialinių tinklų grupėse.

Rezultatai. Apklausą užpildė 24 respondentai: 13 gydytojų ir 11 rezidentų. 12 (50 %) yra diagnozavę lyties tapatumo sutrikimą, o tarp turinčių bent 5 metų patirtį, 11 (64,7 %) pastebi tokių pacientų skaičiaus augimą. 17 (70,8 %) respondentų mano, kad translytiškumas psichikos sveikatos sutrikimu gali būti laikomas kai kuriais atvejais, 4 (16,7 %) – kad niekada, o 3 (12,5 %) – kad visada. Be to, 18 (78,3 %) respondentų nepritaria medicininių intervencijų, tokių kaip hormonų terapija, prieinamumui nepilnamečiams.

17 (70,8 %) apklaustųjų nurodė turintys nepakankamai žinių šia tema, tiek pat teigė iš dalies besidomintys aktualijomis. 20 (83,3 %) pažymėjo, kad studijų metu trūko galimybių įgyti kompetencijų konsultuoti translytiškumo klausimais, o 18 (75,0 %) jaučiasi esantys mažiau kompetentingi nei konsultuojant kita tema.

Vertinant komunikaciją, respondentų nuomonės pasiskirstė po lygiai: 12 (50,0 %) kalbėti šia tema sunkiau nei kitomis, likusiems – ne. 17 (70,8 %) nurodė, kad asmeniniai įsitikinimai pacientų konsultuoti netrukdo. Dar: 19 (79,2 %) respondentų mano, kad psichiatrų vaidmuo viešojoje aplinkoje yra nepakankamas, o 16 (66,7 %) nenorėtų aktyviau įsitraukti į švietėjišką veiklą šia ir kitomis psichikos sveikatos temomis.

Išvados. Lyties disforijos klausimo klinikinis aspektas tarp psichikos sveikatos specialistų išlieka diskusinis. Nors didesnei apklaustųjų daliai konsultuoti šia tema nepilnamečius sunkumų neiškyla, atsiskleidžia ryškus kompetencijų tobulinimo poreikis.

Raktažodžiai. Lyties disforija; translytiškumas; gydytojai psichiatrai.